

Szerkesztői iroda:
Nagyenyeden
A KIADÓHIVATALBAN
hová
lap szellemi részét illető
közlemények küldendők

Kiadóhivatal:
Wokál János könyvkereskedése
hová
az előfizetések és hirdetések
bérmentesen küldendők.
Kéziratok nem adnak vissza.

KÖZÉRDEK

Vegyes tartalmú heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy
vidékre postán küldve
egész évre 4 frt,
félévre . . . 2 frt,
negyedévre 1 frt.

Hirdetmények díja:
3 hasábos petit sorért, vagy
ennek helyéért 5 kr.
Bélyegdíjért külön 30 kr.
Nyilttér sora 15 kr.

Szent István napján.

A magyar nemzet felekezeti nélkül, általánosan ünnepel ma. Országszerte megkondulnak a harangok, mert a mai nap nemzeti ünnep.

Mint az igaz mozlím élete rendeltetésének föltétlen céljává tartja Mekát látni; a hindu a lelki üdvösség föltétlen céljává évenként a Gangesben megfürödni; a róm. kath. Rómát és pápát látni; oly általános óhajta a magyarnak: legalább egyszer az életben, Szent István napján, az ezredév dacára kiaszott, de ép, áldott szent kéz magasztalásainak körmenetében ő Budán részt venni.

És a harangok zugása között fölszálló tömjénfüst felett, az ünnepi zsolozsmák hangjai közt áhitatoskodó embertömeg felett ott lebeg a halhatatlanság, a végtelen bölcsesség eszménye — Szent István.

A történelem lapjai a nemzetek és népek sorának tanulságos tényeit tárják elének.

És e lapokat kutatva, a buvárló emberi ész előtt ama szomorú meggyőződés tárul föl gyakran, hogy téves erkölcsanak vágják el a legtöbb nép életfonalát.

Az Isten kiválasztott népe, — mint magát a zsidó nép büszkén hirdeté — szétszóródott az egész világon és nem tudott évezredre egy maradni.

A világot verő török, ki Allah nevében a csatasíkon lelmi halálát az igaz hitért: tartá földi rendeltetésnek és az égi boldogság elnyerésére legbiztosabb föltételnek, — ma egy vergődő beteg és haldoklik esendesen . . . biztosan.

A világ felforgató hunok is, a mint Atilla kihalt mellőlök s nem volt kéz, mely az erőszak hatalmával összetartta őket, a monda szerint száguldó paripákon vágattak vissza messze Ázsiába, Csaba királyfi vezetése mellett a tejuton.

Szétoszlott a hatalmas Xerxes hadserege is és vele a perzsa hatalom.

Romok tanyája lett a híres római viláगरalom is, mert téves irányu erkölcsanakon és az

azon épült hitükön nem lengett át a fenmaradás legbiztosabb alapja: az általános emberszeretet.

S a szeretet hiányában a viláगरalom vágya és az egyén imádása nem sarkalván magasabb és eszményibb világba őket, biztos romlásukat készíté elő.

És ha ezer év előtt, Szent királyunk nem ébred tudatára annak, hogy Európa közepében csak a harci dicsőség volt az, mely a fejedelmek korában létjogot biztosított és mély bölcsessége nem látja azt, hogy a nyersérő nem lehet alapja államéletünk megalkotásának; elvesztünk volna mi s ma már csak a monda regélne rólunk: volt egy nép a zugó Tisza partján . . . ! Ugy mint az „Isten ostaráról“ — Atiláról — teszünk mi most.

Hanem az ő bölcsessége beolvastott minket a „Keresztény“ Európába.

A „szeretet“ tana és fölséges erkölcsanakunk folytán csak önvédelem volt ezután kezünkben a kard.

„Otthonunk“ lett a szép haza s ez otthont nagygyá, széppé és boldoggá vágytunk tenni.

És a megtelepedés által „kulturát“ teremtettünk.

Szántás-vetés, ipar, kereskedelem, művészet és irodalom tanyája lett a hajdan „hadatverő“ és „hadatnyerő“ magyar lakóhelye.

Áplántáltuk a nyugat kulturáját és magyarrá tevők.

És a nyugat ezt szívesen látta és megtúrt és engedett nőni bennünket.

Azért nagy, szent a te neved, magyarok dicső és Szent király! —

Örök idők áldása és a magyar nemzet buzgó fainak imája lengi körül a te „Szent kezedet!“ — Ünnepeljünk . . . !

G—y E—e.

Nyári vándorlás.

— Stoosz. — Jászó. — Szomolnok huta. —
(Folytatás.)

Stoosz község határa fekvésénél és éghajlatánál fogva nagyobb mező és állatgazdaság üzé-

sére nem levén alkalmas, szorgalmas népe közül, melynek főfoglalkozását a késgyártás s a vas egyéb feldolgozása képezi, már többen vándoroltak ki Amerikába, hol mint igen ügyes vas és acél mű munkások, elég jó keresetre találhatnak. Még többen is szándékoznak, a mi valóban kár, mert értelmes, munkás, takarékos nép ez, melyből jó volna néhány ezer az erdélyi részekbe is. A községben van egy régi katolikus templom, hová a fürdő vendégei is szorgalmasan lemennek s van egy emeletes vendéglő, melyet még szorgalmasabban látogatnak. Ha a fürdő épületei mind megtelnek vendéggel, mint pl. a múlt évben, akkor a fölsőleg a községnek jut.

Szolnok és Szolnok-huta két együvé épült, csinos kis városka, a másik kiránduló hely. Itt még néhány bánya van üzemben, de legérdekesebb a cement-víz, melyett egy hosszú fedett helyiségben lerakott ócska vasdarabokon átfolytatnak; 15 nap múlva a vasdarabokat kiszedik, a lerakodott rezet levakarják s a nyert anyagot Selmeczányára szállítják, hol abból 60 százalék rezet nyernek. A lefolyó víz messze vörösrre festi a mederben levő köveket, partokat stb. Szolnok vasipara lényegesen csökkent s lakóijelen-tékeny része elvesztette volna kereset-forrását, ha a kormány egy jelentékeny dohánygyárat nem állított volna ide, melyben több száz nő talál foglalkozást. Elég nagy csapás érte közelebről a szegény lakosságot. 93 ház rövid két óra alatt teljesen leégett. A fürdőben is gyűjtöttek a szerencsétlenek részére, kik közül sokan szintén Amerikát hiszik Eldorádójuknak, miután a szülőföld oly mostoha lett hozzájuk. Szolnok határán öt negyed órára kocsin Stóosz fürdőtől, az erdők között egy kis tó van, melyet a kirándulók szintén szívesen keresnek fel szép környezete miatt.

Jászó, a premontreiek egyik híres szék-helye, két órányira van a fürdőtől. A ki csak teheti, meglátogatja s mivel meglepőleg többet talál, mint a mennyit várt, — nagy meglepéddel távozik.

TÁRCZA.

Oda, oda vágyom . . .

Hol dajkam ajkáról,
Rengő bölcsöm mellett —
Egykor olyan búsan,
Oly édesen zengett:
Az altató ének;
Hol szakgatva ejtem
Először ki: „anyám“;
Hol édes atyámtól
Olyan gyakran hallám:
„Oh te boldog gyermek!“
Hol az első verset
Eltanulta ajkam;
Hol az első imát
Elmondottam halkán,
Drága anyám néked;
Oda-oda vágyom —
Látni még emléked:
Boldogságom kora . . .
Gondnélküli évek . . .
Boldog gyermekélet.

* * *
Hol egykor vidáman,
Himes lepkét úgy —
Játszó társaimmal
Ujgva-lihegve —
Szaladtam a réten;
Hol a kertünk alatt
Kigyózó patakba
Futó habok után
Pajzánul kapkodva —
Vidoran fürdöttem;
Hol a nagy eperfa
Éjszótét árnyában . . .

Csintalan játéktól
Sokszor kifáradtan
Ültünk mi testvérek;
Oda . . . oda vágyom
Látni még emléked:
Életem tavasza . . .
Gondnélküli évek . . .
Boldog gyermekélet!

Hol fejem lehajtvá
Jó anyám ölebe,
A bánatot, gondot
Csak névről ismerve,
Álmodám sok szépet;
Hol a most fájó szív
Csak örömet zárt el;
Hol még elmondhatám
— Gyermekies észszel: —
„Oh mily szép az élet!“
Hol építeni kezdém
Vágyam első várát
Hol még életemet,
Szívemet nem bánták: . . .
Kinos szenvedések;
Mindig oda vágyom
Ah! pedig emléked . . .
Csak új bánatot szül . . .
Eltűnt boldog évek! . . .
Boldog gyermekélet!

Zayzon Mihály.

Körösi levél.*

(Hazajáró lelkek. — Virágos kertek. — Kolozsvár. Saison morte.
Virágbazár. — Szamosújvár. Sétazás esték. Egy új könyv. — A
kérői fürdő. — Szilágy-Somlyó. Otthon. Élők és halottak. Mulatságok.)

* Mult számunkra későn érkezett.

Van némely kis városban egy-egy protoculum, melybe azoknak neveit szokták bejegyezni, a kik mulatságokra meghívandók, Minden szeptemberben átnézik ezt a névsort; bejegyzik a homo novusokat s kitérlik azokat, kik vagy meghaltak vagy más uton elvesztették a meghívásra való igényüket. Ugyanakkor megjelölik azon fiatal embereket is, kiket tanulmányaik az esztendő nagy része alatt távollattartanak; az ilyeneket megkeresztetik, az ilyenek a társadalmi életre halottak, kik csak néha-néha jelennek meg, akár csak a néphitében élő „hajajáró lelkek.“

Már több éve ilyen bolygó lélek vagyok magam is; csupán olykor-olykor, véletlenül tévedek haza, szülőföldemre.

És ez a néha megtörténő eset sem megy olyan könnyen. Messze esik az én otthonom a Világ-középtől. Az igaz: a mai villamos világban nincs már messzeség (kivéve az Enyed fejlesztésére irányuló üdvös tervek s az azok kivitele közt levő végtelen távolságot!) Hanem hát az én hazajárásomnál más a baj!

Utba esik egy-két olyan város, melynek kertjeiből sok virágot tépdestem másoknak és sok virágot (néha töviset is) adogattak mások — énnekem. Tudja Isten! nem visz reá a lelkem, hogy zsenge ifjukorom ez első talaján meg ne állapodjam, meg ne nézegessem azokat a kerteket. — Számítalan bokor elhervadt már; de van egy-egy tő, melyet odaadó gyöngédséggel védnek, ápolnak gondos kezek. És olyan jól esik az ilyeneket látni . . . Különben ez nem tartozik ide. Csupán annyi a leirivaló tény, hogy haza utazásomban — mint máskor is — most is stációt tartottam, még pedig először is — Kolozsvárt.

Magas, erdős dombok által képezett félkörben van egy nagyszerű park, melyhez tarka levelű nagy hársfák sorai közt érünk. Egy imposans emeletes épület és egy nagy két tornyu templom előtt megállva, bemutatjuk magunkat a főtisztelendő priornak, ha pedig — a mint velünk történt — ő nincs otthon — főtiszt. Gonda házgonnok urnak. Az öreg ur, szép világoskék gombos fehér öltönyben, szívesen fogadott s rövid idő múlva egyenesen az új préposthoz, főtiszt. és mlgos. Benedek Ferencz urhoz vezetett, ki gyönyörűen butorozott salonjában szívesen fogadott s ebédre is meghívott.

Megelőzőleg azonban a templomban is voltunk, mely az esős idő dacára egészen telve volt. Barokk stýlben még ily gyönyörű templomot nem láttam. Remek freskok, szép márványoszlopok és falburkolatok, finom aranyozás, gyönyörű oltárok, remek orgona, kiváló tehér márvány szobrok, izléssel faragott főpapi székek — egyik püspöki süveggel az apát, másik koronával a prior részére, sőt még a közönség padjai is szépen faragva. — Mindez együtt imposans és teljesen harmonikus egészet alkot, mely fényest és értékest oly módor egyesít, hogy szebbet hazánkban más ily stýlű templom aligha mutathat fel. Éppen nagy énekes mise levén, a khorust igaz élvezettel hallgattuk.

A palota, mint említém, egy-emeletes, nagy négyszög épület. Itt levén a premonstreiek theológiája, több tanár is lakik a növendékekkel. Van mintegy 22.000 kötetre menő könyvtár s egy hires országos levéltár, melyben a legrégibb oklevél IV.-ik Bélától van.

Következett az ebéd, melyet az ugynevezett nyári ebédlőben, egy nagy, freskossal díszített mennyezetű teremben szolgált fel három inas. Összesen nyolean voltunk az apát ural egyútt, ki igen szíves, kedves, művelt öreg ember, — a kassaiak előtt, kik között 32 évet töltött, nagy tiszteletben és szeretetben áll; meg is választották diszpolgárnak s egy papás briliánt gyűrűt és arany nyakláncot, keresztjei adtak, emlékül. A mint reá néztem, arca hirtelen néhai kedves emlékü Fogarassy Mihály püspökre emlékeztetett.

A terem falait a jászói apátság alapítójának Kálmán hercegnek, az adomány megerősítőjének: Béla királynak, a József császár által eltörölt rend újra behozójának, Ferencz császárnak és nejének, és József nádornak nagy képei díszítik.

Ebéd után megnéztük a nyírott fasorokkal, lugasokkal, hosszú rózsá-, szegfű- és más virág-szegélyekkel díszített nagy kertet s a nagy virágházat; a tömérdek narancs-, citrom-fán kívül igen

sok különböző pálma-faj, virágzó gloxinák, fejlődő gyümölcsű ananászok kötötték le a figyelmet. Tovább-menne egy nagy tóhoz értünk, melyet szép nagy fák vesznek körül s a különböző halak tömege vickándoza kapdosta el a kenyérdarabokat. Visszatérve a palotába, a karnagy több darabot játszott el, kiváló szépen az Ehrbar-féle zongorán s felváltva egy fiatal premonstreii Bella-ágh által, ki népdalokat énekelt. A palotában van továbbá külön téli ebédlő az apátok arcképeivel s egy furcsa figurális festésű billiard-szoba is, úgy hogy a kanonok urak, minden premonstreii kanonoki ranggal bír, szellemi és anyagi tekintetben egyaránt kellemesen tölthetik idejét.

Szóval: teljes melegezéssel tértünk haza a kirándulásból Mecenzén, egy szintén igen csinos kis bányavárosra át, mely már jövő évben a Sep-siből ide vezető vasútnak lesz végállomása s talán ezáltal nagyobb lendületet nyer vas és fa ipara, de nyer Stóosz fürdője is, mivel sokkal könnyebben és hamarabb lesz megközelíthető a kassa-vidéki és szabolcs-megyei fürdőző közönség által s a meleg Alföldről is mind többen jöhetnek üdülni.

S ha ezen kiránduláshoz hozzá vesszük, hogy naponta a legtöbb vendég kétszer kap a kurából, hogy a folytonos mozgás után mily vidáman és pedig igen kielégítően étkezhetik, közben pedig jó kedvű kellemes társaságban mulathat s aránylag rövid idő alatt már hasznát látja a lelkiismeretesen végzett gyógyomódnak, nem csodálom, hogy gyorsan telik az idő és a drága fürdők helyett Stóoszhoz s a hozzá hasonló fényűzés nélküli helyekhez fordul a közönség, különösen pedig azon rész, melynek a nagyobb szellemi foglalkozás jutott osztályrészül s mely a hivatal szobák vagy szerkesztőség zárt levegője helyett ily ózondus, kellemes, erőtadó helyre siet, mihelyt némi szabadságidőre tehet szert. Csak találkozók olyan férfiak, mint az öreg, de ifjú elevevényű Roxer Vilmos, a ki folyton szépít, épít, — oly lelkes és társadalmilag is kiváló orvos, mint dr. Czirfusz Géza, az erdélyi részek szép vidékein is mihamarabb lehetne több ily kellemes üdülni helyet teremteni.

Viator.

NYILT-LEVÉL

nt. Tornyai Károly urhoz. Nagyonisztelendő Uram!

Fogadja, fivéri szeretettel kérem, mélyenérzett hálámat azon gyönyörű lelki élvezetért, melyet „Néhány szó iparos osztályunk érdekében” című valóban korszerű cikksorozatával bizonyára nem csak nekem,

A mint leszállottam kocsinkból, csodálkozva vettem észre bizonyos derült ragyogást az örmény arcokon. Ah! — gondolám magamban — bizonyosan duplára látott a marhák ára. De később rájöttem, hogy nemesebb öröm uralkodik ott.

Esténként fölverta játszanak az odaváló zenekarok a sétateren (a melyen tavalyelőtt az a botrány történt meg, hogy a tűzijáték elmaradt, miután egy lusta pyrotechnicus mire elkészült a szükségesség felállításával, hát „sötét lett” és a melynek tavára sokan azért nem járnak ki télen korecsolyáznai, mert félnek, hogy „megfázik a lábuk.”) A séta-zene-estélyeken nyílt alkalmam többször hallani a világra szözlő eseményt, mely lázas büszkeséggel tölté el minden hűfiát e derék városnak.

Egy alkalommal pl. előttem ballagott két armenus-agg. Nacczer egy feju (értsd: fiu) ez a Krestuf. — Hán?

— A lapszerkesztő. — Mandak: lefőzte a szegény tranürüket, a kit — tadad — megült a barané vacsorája. — Nem irtelek, Tagyer.

— Há a fensíges Radalf megcsínyáta az „Osztrák-Magyar monarchiát írásban és képmen” — Szangat Krestuf pedig megcsínyáta Szamasujvárt, azaz műnkét, írásban és képmen. (A képek ugyan kissé gyarlók, de ez a nyomda hibája.)

A könyv végén ott áll Kérő is, akárcsak a valószínű Szamosujvár végén ott van a kis k é r ő i f ü r d ő. Igen csinos kis hely s bűdösköves vize igen jóhatású. Jelenlegi tulajdonosa, Zachariás doktor ügyesen rendezte be újabbban a modern követelményeknek megfelelően. Van is vendége elég s azoknak nagy része ott tölti az egész nyarat. Sajnálom, hogy nem tartozhattam e nagy rész közé; de csakhamar oda kellett hagynom e kies völgyet, s vele Szamosujvárt, hogy végre valahára elérhessek otthonomba.

(Folyt. köv.)

B. Józsa.

hanem mindazoknak szerzett, kik nemcsak a bálozások, kirándulások és mindennemű mulatozások szerzetében, feldicsérésében és hosszas leírásaiban hanem és főképen a keresztény szeretet sugalta azon tevékenységben keresék és találják fel a magyar társadalom reformjának legcélszerűbb eszközeit, melynek egyik legnevezetesebb és — tegyük hozzá — legszükségesebb ága az iparos osztálynak értelemi és vallásérköcsi emelése.

Nagyonisztelendőség ez emelésnek, különösen szükségességének oly ékesszó hirdelője lett ama cikksorozatnak melynek tapintattal szerkesztett közlönyében való közlésével, hogy bizonyára nem fogja rossz néven ezt az igénytelen kérdésemet venni. Meltóztatott-e arról gondoskodni, hogy e cikksorozat külön füzetben is megjelenjék, mi nyomtatása alatt könnyen megtörténhetett?

E füzet bizonyosan csak jó gyümölcsöt teremne a közművelődés ezen, hazánkban még csaknem parlagon heverő mezején. Lám — én legalább azt hiszem — a Gondviselés akkor, midőn Nagyonisztelendőség, életének Sturm und Drang periódusában, azon tépelődött, az egyházi zene művelésére fordítsa-e szép papi hivatásának lelkes betöltése után fenmaradt szabad idejét, maga kegyeskedett Ön számára a tért kijelölni, melyen akarja, hogy működjék. A cikksorozatban oly élénk, megható színekkel leirt tapasztalatai nagy mérvben képesítik arra, hogy iparos osztályunk jelzett értelemi és vallásérköcsi emelésének érdekében egy, csupán a fenforgó ügyre vonatkozó „Havi füzetek” című kis, minden hónap valamely kitézett napján megjelenő lapot szerkesztessen, mely népszerű irányba, még érdekklődése és olcsósága által nagyobb elterjedést nyerne iparosaink között.

De most veszem észre, hogy a műkedvelő magát a művészt kívánja utasítani. Zárom tehát sorimat azzal, amivel kezdettem; újból is kérvén, fogadja hálámat a szellemi élvezetért, ki hű barátságos érzellettel maradok

A Nagyonisztelendő. Urnak Borbánd, 1893. jul. 19-én Páli sz. Vincze, a szegények hősi tanítójának napján

tisztelő oltártestvére Veszely Károly.

Vegyes hírek.

— Lukács Béla m. kir. kereskedelemügyi minisztert, vármegyénk szülöttét, Gyulafehérvár szab. kir. város, melynek régebben képviselője volt, diszpolgárrá választotta. Ünnepléses fogadása f. hó 20-án kitűzve, mely alkalommal bizonyára a régi, igaz szeretet és tisztelet fog nyilvánulni a kiváló férfi iránt, ki annyi szolgálatot tett hazánknak.

— Személyi hír. Lapunk főszerkesztője Török Bertalan nejével fürdői tartózkodásáról városunkba visszaérkezett.

— Király-ünnep. Városunk és közönsége f. hó 17-én este nagy fényvel ülte meg koronás királyunknak, I. Ferencz József ő felségének 63-ik születés napját. Az egész város díszesen ki volt világítva, első sorban pedig az új városháza, a mely előtt csak úgy tolongott a nép. Derék tűzoltóink zenekara a nyomába tóduló sokasággal megkerülvén a várt, a burgba vonult föl, hol Török Dániel városi tanácsos Zeyk Dániel főispán előtt tartott egy csinos, velős és nagyfonságot jelző beszédet. A főispán környezetében ott láttuk Zeyk Gábor, diódi nagybirtokost és dr. Werner Gyula főispáni titkárt. A főispán válasza után a tűzoltók a városház előtt játszottak el egy pár szép darabot, miután a közönség a király életével eloszlott. Tűzoltóinkat aztán a város vendégelte meg vacsorával. Másnap 18-án Zeyk Dániel főispánnál történt testületi tisztelegések után az összes megyei, állami és városi hatóságok a róm. katolikus, ev. református és evangélikus templomokban a különböző hivatalos testületek jelenlétében az isteniszteletek, hol dicsőn uralkodónk életére áldást kérő hímák szálottak föl az egék urához. A honvédség is teljes díszben, zászlóval jelent meg és üdvölvésekkel emelte az ünnepélyt. Délben főispán ő méltósága fényes diszében adott s ugyancsak a honvéd tisztikar is a lakmányában bankettet rendezett, melyen a tartalékos tisztek is résztvettek.

— Nekrológ. A n.-enyedi társadalomnak és főként a Bethlen-főtanodának gyászos vesztesége van. Józsa Zsigmond, a theol. akademia volt jeles tanítványa és 1888 óta kitűnő professora f. hó 14-én bevégezte áldásos életét, mely gyászba borítva ifju nejét, kivel alig egy éve, hogy magára vette Hymen rózsás láncait. Mély gyászba borította a megdőböntöt eset a rokonnak és mindazon körök is, a hol csak megfordult az ifju tanár. — Józsa Zsigmond született 1862-ben Korodsz-Mártonban, hol atyja ref. lelkész volt, Atyját még

Idegen szemmel nézve a dolgot: most nem lett volna érdemes itt megállanom. E város hazánkban az, a melyen leginkább megérzik a saison morte. A tanuló ifjuság szétszórt a szelrózsa minden irányába, a mi egyet jelent a városi élet pezsgésének megszűntével. A társadalmi élet többi tényezői közül is, ki csak szerét ejthette, faluzni vagy fürdőzni ment. Az utcákon alig lézeng egy-egy ember, azok közül is minden hetedik riporter. Ezeknek ilyenkor kettőzni kell legalább is a számát, hogy általuk halászhasznak valamit — a szerkesztők.

Egy ilyenbe botlottam bele mindjárt első sétám alkalmával.

- Szervusz, Jákob! hova, hova oly sietve?
- Szervusz! A redactióba... Fontos újság!... Most tudtam meg.
- Mi az te?
- A virágbazárban... Friss újdonság... A szép Lenkéék asztala nem a főbejáratnál szemben lesz, hanem kissé részut.
- Hát ez a fontos újság? Egyéb nincs?
- De igen... Hát — a virágbazár.
- Nos?
- A virágbazár.
- Egyéb semmi? — Hát itthon vannak az eleven virágok?
- Nincsenek. De hazajönnek akkora.
- Mikorra?
- A jövő hó —
- No, szervusz! Én addig nem várhatok.
- Nem is vártam 2 napnál tovább. Meglátogatam az ismerős helyeket s aztán felültem a „Szamos-völgyi”-re.

* * *

„Szamosujvár! 5 perc!” — No' persze ezt a kalauz mondta. En odamódosítottam, hogy: Szamosujvár! 5 nap.

kis gyermek iskolában kezd pap fiu eleit Midőn diák... hához tanító... fele kitétt... társával (Kiss nos volt gy... tette le, hogy kitéttetésben temeken (fő... szülve a theol... már ekkor m... 1888 szeptem... magyarázatáb... tanár (n. b. e... nitvány sulyos minden tanév... üdülést szerez... pos készültsg... művészi tökély... ves előadása v... teljesíté s ép... tól is, de tapir... szeretetüket is munkásságra l... és elismerést... előadással pár... vizsgai dolgoz... sáról”, nagy b... terjedelmesebb... igen sok szolt... punkba is áll... napvilágot látó... rész az ő vel... dicséri. A vár... jelentésben is... a főiskolai elő... mondné sz. L... János nyug. m... Amália, testvér... főorvos és gyer... mint a rokonok... szeretett férje... 31 éves koráb... évében, rövid s... feledhetlen áld... d. u. 5 órakor... főiskola sirkert... ként áldott volt... enyedi ev. ref... dalommal jelent... írásmagyarázat... 31 éves korában... f. hó 14-én be... A Kegyelem At... és ő ritka szor... iránt érzett szer... lem nemzets gyün... zódtak és a bős... akkor egyszerre... aintai anélkül, ho... hatta volna áld... és irodalmi műk... Hült tetemeit f... főiskola sirkertje... 1893. aug. 15.”... az elhunyra val... vetkezők helyezt... ifj. Ludvig János... Károly és neje... csinak); a főisk... a hálás tanítván... n-enyedi intellig... A háznál (a kopo... tanártársa tartot... sárnál B. Józsa... dott beszédet. A... városi dalkör, m... korán elhunyt tu... barát hamvai fö... szellő!

— E. K. alsóféhermegyei... én évi közgyűlés... lathna, Abrudbány... dülást rendez. P... gel 10 órakor ér... házhoz. 2. 10 és... órakor közébed... órakor fogadtatás... estély a Knobloch

kis gyermek korában elveszté. Tanulását az itteni főiskolában kezdte és végezte. Mint kitűnő tanuló árva pap fiú eleitől fogva többféle jótéteményben részesült. Midőn diák lett (VII. g. o.) Makkai D. tanár vette házához tanítól Jenő fia mellé. Mint theologus diák sokféle kitüntetés és jutalmat nyert. A papi vizsgát két társával (Kiss Albert torjai lelkész és n. Csákány János volt gy.-monostori lelkész) oly fényes eredménnyel tette le, hogy a vizsgáló bizottság különös jegyzőkönyvi kitüntetésben részesíté. Két évet töltött külföldi egyetemeken (főleg az Utrechtn), nagy szorgalommal készülve a theologiai tanári vizsgára. A megfeszített munka már ekkor megtámadta egészségét s midőn 5 év előtt, 1888 szeptemberében a vizsgát letette (ő és új Test. magyarázatából és dogmatörténelemből) ugy a kérdező tanár (n. b. e. Keresztes József) mint a procedens tanítvány súlyos beteg volt. Azután egészsége javult, de minden tanév végén újra megrendült s furdőkön kelle üdülest szereznie. Az összes theol. tudományokból alapos készultséggel bírt, az ő szövegség magyarázatában művészi tükélyre emelkedett. Nyugodt, de rokonszenves előadása volt; köteleességét szigorú pontossággal teljesíté s ép oly szigorúan megkivánta azt tanítványaitól is, de tapintatos és jóakarattaljes bánásmódja által szeretetököt is megtudta nyerni és komoly, lelkesült munkásságra buzdítani. Irodalmi téren is közfigyelmet és elismerést vívott ki. Széleskörű ismeretet vonzó előadással párosított. Külön füzetben jelent meg tanári vizsgai dolgozata „A babyloniai Ezsaiás universalismusról”, nagy becsű a Prot. tud. Szemlében megjelent terjedelmesebb tanulmánya a „Zsoltárokról”, melyben igen sok zsoltár művészi szép fordítása található. Lapunkba is állandóan dolgozott s az utóbbi években napvilágot látott ünnepi vezércikkeink közül a nagy rész az ő velős, megragadó és sokszor költői tollal dícséri. A váratlanul beköszöntött halál hírének két jelentésben is vettük; egyet a család adott ki s egyet a főiskolai előjáróság. Az első szerint: „Józsa Zsigmondné sz. Ludvig Olga, a maga, edes atyja, Ludvig János nyug. megyei főszámvevő, edes anyja, Kapeller Amália, testvérei: Berta, dr. Magyar Károly megyei főorvos és gyermekeik, Ferencz és Jolán, János valamint a rokonok nevében mély fájdalommal jelenti, hogy szeretett férje Józsa Zsigmond theologiai akad. tanár, 31 éves korában, boldog családi életöknek már első évében, rövid szenvedés után folyó hó 14-én bevégezte feledhetlen áldott életét. A kedves halottat f. hó 16-án d. u. 5 órakor a háznál tartandó ima után fogjuk a főiskola sirkertjébe kikisérni. Emelke áldott leendő, miként áldott volt élete.” A második szerint: „A nagyenyedi ev. ref. Bethlen-főiskola előjárósága mély fájdalommal jelenti, hogy egykori jeles növendéke, a szentírás-magyarázat kitűnő tudós tanára, Józsa Zsigmond 31 éves korában, 5 évi sikeres tanári működése után f. hó 14-én bevégezte rövid, de áldásteljes földi életét. A Kegyelem Atyja megáldá őt gazdag talentumokkal, és ő ritka szorgalommal, Isten igéje és e tudomány iránt érzett szent lelkesedéssel gyűjté és érlelé a szellem nemes gyümölcseit, és midőn ezek már felhalmozódtak és a bőséges szüretelésre megérelődtek volna: akkor egyszerre bezáródtak szelleme dús tárházának ajtai anélkül, hogy egész teljességében napvilágra hozhatta volna áldásthozó tartalmát, miről rövid tanári és irodalmi működése máris fényes tanubizonytságot tőn. Hült tetemeit f. hó 16-án d. u. 5 órakor kísérik ki a főiskola sirkertjébe. Áldott legyen emléke! Nagy-Enyed 1893. aug. 15.” — Gyászolások mélységének jeléül s az elhunyt való kedvesen emlékezés zálogául a következők helyeztek koszorút a ravatalra: neje; sógora, ifj. Ludvig János; apósa, id. Ludvig János; dr. Magyar Károly és neje; Magyar Jolán és Ferencz („Józsa bácsinak”); a főiskola előjárósága; a főiskola ifjúsága a hálás tanítványok” stb. A temetés, melyen az egész n.-enyedi intelligentia megjelent, f. hó 16-án folyt le. A háznál (a koporsó felett) dr. Kovács Ödön, az elhunyt tanártársa tartott meghatott hangon gyönyörű imát. A sirnál B. Józsa Gyula, a megboldogult tanítványa mondott beszédet. Mindkét helyen gyászdalt is énekelt a városi dalkör, melynek a halott pártoló tagja volt. A korán elhunyt tudós tanár és hű férj, jó rokon és jó barát hamvai fölött legyen könnyű a föld, áldásos a szellő!

— E. K. E. Az Erdélyrészi Kárpát-Egyesület alsófehérmegyei osztálya Abrudbányán 1893. aug. 25-én évi közgyűlést s ezzel kapcsolatban 24—27-én Zalatna, Abrudbánya, Verespatak és a Detonátára kirándulást rendez. Program: I. nap (aug. 24.): 1. Reggel 10 órakor érkezés Gyulafehérvárra a vasuti pályához. 2. 10 és 1/4 órakor indulás Zalatnára; 1 és 1/2 órakor közebed. 3. 3 órakor indulás Abrudbányára; 7 órakor fogadtatás, elszállás. 4. 9 órakor ismerkedő estély a Knobloch-vendéglőben. II. nap (aug. 25.): 1.

9 órakor egyesületi közgyűlés a városház nagytermében. 2. 10 és 1/4 órakor indulás Verespatakra; utközben a kincstári zuzdák és aranybányák megtekintése. 3. 2 órakor közebed. 4. A Csetátye megtekintése. 5. 6 órakor visszatérés Abrudbányára. III. nap (aug. 26.): 1. 8 és 1/2 órakor indulás Bucsumra a Detonátához. 2. 1 órakor a Detonata aljánál az E. K. E. menedékházában közebed. 3. 5 órakor visszatérés Abrudbányára. IV. nap (aug. 27.): 1. 8 órakor indulás Zalatnára; az aranyolvasztó kohók megtekintése. 2. 3 órakor indulás Gyulafehérvárra. Tisztelettel kéretnek a kirándulásban részt venni kívánó tagok, hogy f. hó 22-én délig dr. Varró László titkárnál jelentkezzenek. A gyulafehérvári pályaháznál rendelkezésre álló kocsik bére Zalatnáig (2—4 személyért) 7 frt; visszajövet Zalatnáig Gyulafehérvárig ugyanannyi. A társaság Zalatnáig kezdve egyébként egyéb a programban jelzett ellátás tekintetében szíves meghívás folytán Abrudbánya város, Verespatak, Zalatna és Bucsum községek vendége lesz. A kirándulásban a tagok és hozzátartozóikon kívül nem tagok is részt vehetnek, kik, ha Gyulafehérvárt csatlakoznak a társasághoz, a fuvarbérrel kívül 5 frt részvételi díjat fizetnek. E kirándulás, melyek a megyei kárpátgyűlés nemcsak vá. megyénk, hanem egész Magyarország legérdekesebb helyeinek megtekintésére rendez, első nagyobb kiszállása egyetünknek s miután Zalatna, Abrudbánya, Bucsum és Verespatak lelkes lakosai is minden lehető megtettek a kirándulás sikerére, felhívjuk a szép természet kedvelőit, hogy mennél nagyobb számban vegyenek részt.

— Nagyvásárunkról, mely f. hó 16-ikán kezdődött — habár még a hivatalos adatok nincsenek birtokunkban, annyit már előre is kontatálhatunk, hogy ott mind a kereslet, mind a kínálat nagyon csekély volt, úgy hogy e vásár vásárjaink gyengébbjei közé számítható.

Csarnok.

A kolozsvári keresk. akademia tanulmánytja.

Irta: VERESS ENDRE.

(Folytatás.)

Aradtól—hazáig.

Arad volt utolsó „magyarországi” megállóhelyünk. Innen már keletre huztunk Erdély felé. Vajda-Hunyad volt célpontunk, de addig azonban még hat órát kellett rohannunk. A vasut a Maros völgyén megy felfelé, s nem hiába erdélyi folyó — ép olyan tájakon visz, mint a milyenekhez otthon szokva vagyunk. Elhaladtunk Györök, Ménes, Paulis mellett, hol egykor híres borok termettek. Most kopaszok a szőlőhegyek, a filloxera mindent kipusztított, s az emberek amerikai és francia venyigékkal próbálgatnak szerencsét. Hanem a vidék Lippától kezdve mind zordonabb lesz, s a hegyek sziklásabbak. Néhol úgy öszszeszorul a Maros völgye, hogy még a vasut vonala is a hegyoldalból van kivágva. Aztán ránk esteledik. Zám előtt bejutunk Erdélybe, érintjük Branyikát, Dévát és Piskit, hol átszállunk a szárnyvasut vonatjára, s rövid idő múlva 11 órakor megérkeztünk Vajda-Hunyadra. Az állomás Schallát József bányatanácsos ur fogadott és kalauzolt a vendéglőbe, hol hirtelen megvacsorálva, pihenésre tértünk.

Másnap, 27-én délelőtt a hatalmas vasgyártelepet néztük meg négy csoportra osztva, és pedig fokozatosan a termelés különböző változatai szerint, hogy a vas- és acélgártás módját teljesen megérthessük. Előbb felmentünk oda, hova a vasérc a 16 km.-nyire fekvő Gyalárról a sodronypályán csillékben megérkezik. Ez igen érdekes látvány. A sodronypálya torony-irányában hegyen

völgyön át van építve és áll egy vastag kötélből, melyen a terhes csillék beérkeznek és alatta egy vékonyabból, melyen a kiürített kis függő waggonokat visszaküldik. Óránként 60 csille érkezik be, de ezek csak látszólag mozognak, mert tulajdonképpen a sodronykötél kering végtelenül két motola közt, s az viszi a kocsikat tovább.

A csillék vasérc-tartalmát erős munkások egyenesen a magas olvasztó-kemencékhez viszik, hova faszénnel és mészkövel rétegezve beöntik. Ilyenkor a felemelt tölcseralakú kohosisakon hatalmas lángok csapnak ki, melyek este pompás kékes-fehér színben lobognak tündériesen a kohók felett. Ha a kemence megtelt és 3—4 órai olvasztás után a folyékony vas a szükséges hőmérsékig felhevült, akkor téglalakú pogácsa-formákba ömlesztik és ez aztán a u. n. nyers vas A kemence hátuljánál pedig a salakot öntik nagy kockalakú formákba, miket itt építésre járdakészítésre és egyáltalán kőmódjára használnak mindenféle a község utcáin is.

Ilyen vasömlesztést 2—3 ízben láttunk, de szerencsénk volt az acélgártást is meglátni, a mi még érdekesebb. Ez az új Martinkohóban történik, melyet a gyár kitűnő főmérnöke, az angol származású Allender Henrik épített 1891-ben, ki most szíves volt minket kalauzolni s a pokoli munka magyarázatába bevezetni.

Egy 120 métermázsas vasat befogadó nem igen nagy, négyyszögletű erős kemencébe, a olvasztókoból áthozott nyersvasat és bizonyos arány szerint az ország különféle vidékéről összevásárolt mindenféle, dirib-darab ócska vasat raknak. Ezt aztán közből nyert gázokkal olvasztják és hevítik egész 2000 °C-ig, mely állapotában nagy kékszeművegen át betekintve a kemence ablakán, úgy néz ki az egész bugyborékoló, pezsgő vasanyag, mint valami izzó lavatenger. Kellő pillanatban az egész kemence tartalmát egy nagy vaskatlanba bocsátják, melynek alján egy csapon át eresztik aztán a hosszukás formába, melyek kihűlvén, adják az u. n. fojt vasat vagy acélt. Szemünk előtt ment végbe egy ily ömlesztés, de ez oly elragadó és egyuttal iszonyu, szemkápráztató pokoli látvány, alvilági tűzijáték, melyet soha sem lehet teledni.

E kohó ömlesztő csarnokában, hol nemsokára már Bessemer-acélt is fognak gyártani, egy nagy gözdaru járkál le s fel, mely egy egész waggont is képes felemelni. Érdekes működését és különféle mozdulatait a főmérnök ur szíves intézkedése folytán nekünk is alkalmunk volt látni.

Az összes gyárhelyiségekben 500 ember dolgozik és naponta 1209 m. m. nyers vasat és acélt, évenként néha 1/2 milliót is termelnek, melyet aztán további feldolgozásra hazánk sin- és gépgyáraiba küldenek. Kiváló hálára kötelezett itt mindnyájunkat az előbb említettekön kívül Marek Károly vasgyári számtiszt, továbbá Márkus László és Zdanovitz Adlő gyakorló ur, kik csoportjainkat kalauzolták s a folytonos kérdézősködésekre a legtanúságosabb magyarázatokkal szolgáltak.

Ebéd után a község felibe kimagasló Hunyadvárkastélyt, hazánk legszebb és legstilszerűbb régi műremekét néztük meg, teljesen beleképzelve magunkat abba az életbe és dicső lovagkorba, mely itt valaha lüktetett. A büszke vár kívülről legalább restaurálva, nagyszerű benyomást tesz az utasra. A vár színes cseréppel fedett tornyai, apró kis erkélyei, got stílus pompás faragványai összhangzatos egészbe olvadnak, dacára, hogy a vár stílja nem egyöntetű és Hunyadi után mindegyik ur tetszése szerint javított vagy rontott rajta. Legrégibb része a szeglettorony, melynek kapuján belépünk. Itt van a vár tegszebb része, a lovagterem is, melynek egyik márványoszlopán Hunyadi János felirata és „1452” tanuskodik régiségéről. A terem restaurálva van. A mozaikkal kirakott padozatában itt-ott Hunyadi, Szilágyi s mások cifra címere lát-

ható, mint szintén a porcellán kályha oldalában is, az ablakok pedig színes üvegekből vannak összerakva, mint egyáltalán a várkastély minden ablakán.

A másik szegletben a kerek buzogány torony áll, tetején egy zászló tartó óriási vasemberrel. Ezzel ellenkező oldalon pedig, egy fedett folyosóval összekötve a Nebojsza torony, melynek tetejéről szétnézve, gyönyörű kilátás nyílik az egész községre és vidékre. Ez volt a foglyok bástyája és lenn a kis udvaron látszik is egy 30 m. mély kut, melyet török foglyokkal épített Zólyomi Dávid kiknek török felirata most is meg van a falban. Az udvar állelles oldalán levő szárnyat Bethlen Gabor építtette és itt van a kápolna is, mely még szintén a restauráló kezére vár. A belső tervek is szépek, nagy fényel és gonddal vannak kijavítva, csak a mai kályhák és a konyhában felállított modern tüzhely ront sokat illúziókból, mely egészen a középkorba helyez vissza. Érdekes itt még a fogadó-szoba, melynek lekaptart vakolata alatt szép freskók és egyes urak, továbbá Moldova és Havasalfölde hűbérállamok címerei látszanak, a restauráló művész ecsetjére várva. Tul a lovagterem felett meg a nagy tánc-terem áll romban, melyben most denevérek tanyáznak. De, ki bírná itt felemlíteni mindazt, a mi annyira megragadta figyelmünket.

A sokat szenvedett, sokszor leégett és elpusztított várkastélyban Sándor János felügyelő, a kastély jelenlegi lakója kalauzolt ügyesen és értelmesen, a ki úgy dobálódzott historiai nevekkkel és dátumokkal, hogy az ember megirigyelte a tudását. A vár restaurálásának története leginkább néhai Arányi Lajos dr. nevéhez van fűzve, ki egész életét jóformán az ezme megvalósításának szentelte. — De meghalván már évek óta szünetel a munka, dacára, hogy az egyes szobákban ott várnak a kész ajtók, ablakok és faragások, s hogy az országos budget évi 4000 forintot ad a munkálatokra, a mi ugyan nagyon kevés.

Régi vágyunk teljesült mindnyájunknak, hogy e ritka műemlékünket láthatjuk és ennél szebb fináléja nem is lehetett volna programunknak. Estig mindenki sétált, vagy pakolozott, vacsora után pedig bucsut véve szíves ismerőseinktől, 8 órakor visszaindultunk Piskire és tűrhető éjjeli pihenés után, utazásunk 11. napján, május 28-án reggel 5 órakor visszaérkeztünk Kolozsvárra, hol az állomáson a honmaradtak lelkes éljenzése fogadott.

(Vége köv.)

Piaci árak

Nagyenyeden, 1893. év augusztus hó 17-én.

Egy hektoliter tisztabuza	—	5	frt	—	kr.
„ „ elegy „	—	4	„	60	„
„ „ rozsa	—	4	„	15	„
„ „ kukoricza	—	4	„	—	„
„ „ zab	—	2	„	25	„
Marha hus kilója	—	—	—	44	„
Borju „ „	—	—	—	44	„
Sertés „ „	—	—	—	40	„
Egy köbméter fa	—	—	—	2	„ 75

Felelős szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÜRÖK BERTALAN.
Kiadótulajdonos: WOKÁL JÁNOS.

Hirdetések.

Selyem hamisítvány. Égessünk el egy mintát a venni szándékolt fekete selyemből s a hamisítás rögtön kiderül: Mert míg a valódi s jól festett selyem az elégetésnél nyomban összepödörödik és csakhamar kialszik, maga után csak egy világosbarna hamut hagyván; addig a hamisított selyem, (mely zsiros színű szallónas lesz és könnyen török) lassan tovább ég (minthogy rostszálai a festanyagtól telítetten tovább izzanak) és sötét barna hamut hagy maga után, de valódi selyem módjára soha össze nem pödörödik, csak meggömbül. **Henneberg G.** (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben, házhoz szállítva, posta-bér- és vámmentesen szívesen küld bárkinek is mintákat akár egyes öltönyekre való, akár egész végekben levő valódi selyem szöveteiből Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bérleg ragasztandó. (5.)

Egy jó családból való fiu TANONGZUL,

azonnal felvétetik **Harmath Miklós** fűszer, festék, liszt és szövő-gyapottáru üzletébe

NAGY-ENYEDEN.

TÜZIFA.

Hámozott és hámozatlan cser és tölgyfa eladó:

A szentkirályutcai 72. számú telekről:

Öle 4 — köbméter	10	frt	—	kr.
1/2 öl 2 — köbméter	5	frt	—	kr.
1/4 öl 1 — köbméter	2	frt	50	kr.

Házhoz szállítva:

Öle — 4 köbméter	10	frt	80	kr.
1/2 öl — 2 köbméter	5	frt	40	kr.
1/4 öl — 1 köbméter	2	frt	75	kr.

Utaltványok e fára válthatók:

PAPP JÁNOS gyógyszerész urnál

Nagy-Enyeden

3956—1893.

tkvi.

Arverési hirdetmény.

A n.enyedi kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság által Hosi Anna szül. Hortignak a jelen szám alá beadott önkéntes árverési kérelme folytán az árverés a jelzatos hitelezők ellenében a végrehajtási árverés joghatályával nevezetnek az elekesi 33. sz. jtkvben A + 1—46 rsz. a. felvett ingatlanokból 1/4 ad azaz négygyennyolcad rész jutalékára 357 frt megállapított kikiáltási árban elrendeltetik. Az árverés 1893. évi szeptember hó 20-ik napján d. e. 10 órakor Elekes község házában fog megtartatni.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban letenni.

Vevő köteles a vételár felét az árverés jogerőre válto után 15 nap alatt és a másik felét 30 nap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamattal együtt a nagyenyedi kir. adóhivatalnál mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni. Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság mint tkvi. hatóságnál és Elekes község előjáróságánál tekinthetők meg.

Az elrendelt árverés a fennírt telekjegyzőkönyvben feljegyzettni, végre az árverési hirdetmény törvényiszabta módon közzététetni rendeltetik.

Ezen végzés a keresetre hozott első végzésre előírt szabályok szerint kézbesítendő.

A kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság Nagy-Enyed, 1893 évi jul. hó 19-ik napján.

CSERNÁTONI VAJDA PÉTER, járásbíró.

Sz. 1395/1893.

tkvi.

Arverési hirdetmény kivonat.

A balázsfalvi kir. járásbíróóság, mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajtónak Aftenie Vasillia farkastelki lakos végrehajtást szenvedő ellen 141 frt 64 kr s járuléka iránti végrehajtási ügyében a farkastelki 91. sz. jtkvben A + 1. r. 231. 232 hrsz. ingatlanára 190 frt, a 2. r. 1016/1 hrsz. 24 frt, a 3. r. 1118/1 hrsz. 23 frt, a 4. r. 1542 hrsz. 28 frt, az 5. r. 1575 hrsz. 6 frt, a 6. r. 1600 hrsz. 6 frt, a 7. r. 1695 hrsz. 6 frt, a 8. r. 2487 hrsz. 5 frt, a 9. r. 2511 hrsz. 10 frt, a 10. r. 2618 hrsz. 15 frt, a 11. r. 2722 hrsz. 21 frt, a 12. r. 2724 hrsz. 43 frt, a 13. r. 2805 hrsz. 23 frt és a 14. r. 3267 hrsz. a. foglalt ingatlanra 1 frt megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok 1893. évi szeptember 6-án d. e. 10 órakor Farkastelke község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áról is elfognak adatni.

Arverezni szándékozik kötelesek végrehajtató kivételével az ingatlanok 10%-át készpénzben, avagy az 1881. LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított óvadékképes értékpapírban, a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében, a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíróóság, mint tkvi hatóságtól. Balázsfalván, 1893. június 22.

SISSZEL ALBERT, kiadó.

Sz. 1396/1893. tkvi.

Arverési hirdetmény kivonat.

A balázsfalvi kir. járásbíróóság mint tkvi. hatóság, közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajtónak, Mihai Nicolae és Mihai Eftenie végrehajtást szenvedő ellen 43 frt 20 kr s járuléka iránti végrehajtási ügyében a farkastelki 7. számú jtkvben A + 1. r. 15. 16. hrsz. ingatlanára 213 frt, a 2. r. 616 hrsz. 2 frt, a 3. r. 643 644 hrsz. 17 frt, az 5. r. 1193 hrsz. 17 frt, a 7. r. 2239 hrsz. 43 frt, a 8. r. 2421 hrsz. 17 frt, a 10. r. 2617 hrsz. 11 frt, a 11. r. 2781 hrsz. 49 frt,

a 13. r. 3012 hrsz. 10 frt, a 14. r. 3048/1. hrsz. 16 frt, a 15. r. 3075. hrsz. 3 frt, a 16. r. 3090 hrsz. 12 frt, a 17. r. 3357 hrsz. 7 frt, a 18. r. 3450 3455 hrsz. 8 frt, a 20. r. 3496 hrsz. 3 frt, a 21. r. 3510 hrsz. 11 frt és a 22. r. 3638 hrsz. alatt foglalt ingatlanára 6 frt megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1893. évi szeptember hó 7-én d. e. 10 órakor Farkastelke község házában megtartandó nyilvános árverésen, a megállapított kikiáltási áról is elfognak adatni.

Arverezni szándékozik kötelesek végrehajtató kivételével az ingatlanok 10%-át készpénzben, avagy az 1881. LX. törvényeikk 42-§-ban jelzett árfolyammal számított óvadékképes értékpapírban a bírói kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíróóság tkvi. hatóság kiadóhivatala.

Balázsfalva, 1893. június hó 22-én.

SISSZEL ALBERT, kiadó.

Sz. 1399—1893.

tkvi.

Arverési hirdetmény kivonat.

A balázsfalvi kir. járásbíróóság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajtónak, Korlác Jova szül Marginean s. t. farkastelki lakos végrehajtást szenvedő ellen 170 frt 46 kr s jár. iránti végrehajtási ügyében a farkastelki 112. sz. jtkvben A + 1. r. 262/2 helyrajzi számú ingatlanára 52 frt, az A + 2. r. 543/2 hrsz. 17 frt, a 3. r. 647/2 hrsz. 3 frt a 4. r. 788/2 hrsz. 56 frt, az 5. r. 1063/2 hrsz. 80 frt, a 6. r. 2245. 2246. 2247. 2248. hrsz. 108 frt, a 7. r. 2456/2. hrsz. 37 frt, a 9. r. 2950/2. hrsz. 2 frt, a 10. r. 3340 hr. 7 frt, a 11. r. 3737. hr. 3 frt. és a 12. r. sz. 4069/1. hr. a foglalt ingatlanára 68 frt megállapított kikiáltási árban a végrehajtási árverést elrendelte s hogy a fennebb megjelölt ingatlanok 1893. szeptember hó 12-én d. e. 10 órakor Farkastelke község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áról is elfognak adatni.

Arverezni szándékozik kötelesek végrehajtató kivételével az ingatlanok 10%-át készpénzben, avagy az 1881. LX. t.-c. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. bíróság, mint tkvi. hatóság kiadóhivatala.

Balázsfalva, 1893. június hó 22-én.

SISSZEL ALBERT, kiadó.

Sz. 1397—1893.

tkvi.

Arverési hirdetmény kivonat.

A balázsfalvi kir. járásbíróóság mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajtónak Puja Todea farkastelki lakos végrehajtást szenvedő ellen 150 frt 89 1/2 kr s járuléka iránti végrehajtási ügyében a farkastelki 143. sz. jtkvben A + 1. r. 303. 305. hrsz. ingatlanára 166 frt, a 2. r. 411. hrsz. 5 frt, 3. r. 459. hrsz. 33 frt, a 4. r. 474/2. hrsz. 106 frt, az 5. r. 864 hrsz. 12 frt, a 6. r. 1117. hrsz. 42 frt, a 7. r. 1612 hrsz. 14 frt, a 8. r. 1629. hrsz. 14 frt, a 9. r. 2038/1 hrsz. 16 frt, a 10. r. 2098. hrsz. 29 frt, a 11. r. 2190 hrsz. 24 frt, a 12. r. 2234. hrsz. 19 frt, a 13. r. 2728. hrsz. 47 frt, a 14. r. 2817. hrsz. 8 frt, a 15. r. 2867/2. hrsz. 35 frt. 16. r. sz. 3035 hrsz. 17 frt, a 17. r. 3286. hrsz. 2 frt, a 18. r. 3705. hrsz. 14 frt, a 19. r. 4034. hrsz. 38 frt és a 20. r. 4051/2. 4052/1. hrsz. ingatlanára 32 frt megállapított kikiáltási árban a végrehajtási árverést elrendelte, s hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1893. évi szeptember hó 9-én d. e. 10 órakor Farkastelke község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áról is elfognak adatni.

Arverezni szándékozik kötelesek végrehajtató kivételével az ingatlanok 10%-át készpénzben, avagy az 1881. LX. t.-c. 42 §-ban jelzett árfolyammal számított óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíróóság tkvi. hatóság kiadóhivatala.

Balázsfalván, 1893. június 22.

SISSZEL ALBERT, kiadó.

Férfi s női betegségek,

mint bujaker, fekélyek, borkütegek; folyások és hólyag-hurut a legidültebb alakban is, nem a közönséges, megszadalmis befecskendezésekkel, hanem

irrigáló által saját készülékemmel s új gyógymódom szerint

vagy esetleg helyi endoskopikus kezeléssel is

alaposan s sikeresen

kezeltetnek. Stricturák, az aggkórban fellépő vizelési nehézségek; agybeszennyezés, óalamint nemi gyengességgel párosult gerinebjak

galvano-mechanikai módon**sikeresen gyógyíttatnak.**

Orrfékélyek s ornam bedugulása, valamint a szájszűkületnek büszösége az általam feltalált s több 100 esetben kitűnő eredménnyel használt

orresapkészülékemmel**rövid idő alatt alaposan gyógyíttatnak.**

Galandférgek, melyek a legerősebb kuráknak ellenállottak, németországban készült gyógyszeremmel 3 óra alatt gyökeresen eltávolíttatnak.

Dr. Fischer Adolf, orvos-sebész-tudor, műtő- s nőgyógyász, a „Nyilvános gyógyintézet”-nek rendelő főorvosa s specialista 27 év óta.

Budapesten, Ó-utca 5. sz. I. em. Rendel. d. u. 2—5-ig.

Csak díjazott levelekre válaszolok s gyógyszerekről is gondoskodom.

Szer
A KI
lap s
közle
K
Wokál
az előf
bérme
Ké/Arato

Budape
lépett, sok
tizannyi any
tanulástgot
vezetőinek e
gyorsan belá
taság és jó
megfelelő ál
nézhetnek a
hason jelleg
tudva, hogy
óvatossági sz
len eseteket
got és károk

A jó iv
nyeknek is
a mit első s
kell teremte
kérdését illet
a legtöbb kö
kintetuen, a
ezen megbec
kutak környé
takok, folyók
vén kívül eg
undorító any
dobáljanak. I
túl folyó pat
lalma ellenér
tet dobnak b
kloakának lát
gezi tisztító
szűk mederbe
szokjától is s
hogy a rossz
hető kutviz, a
a városon, h
nem képez ke
forrás vizet s
helyzetben va
akna megkösz
viz szolgáltató
zette be ivó
lóságos vizh
szállítja be a
renesés forrás
taluk pl. Bul

T.

(Szilagy-S)

— Ákos. — Kir
— Majtény. A „so
szép lányok. Papva
ugocsmegyeyi kaszt
naroham a világ k

Szilagy-So

keztem a Magu
szélyes hajjai
tam hegy-völgy
embereidet és
nema lakókról
halott jó ismer
élőknek és jól
a halottak fele
multban abba
ros társadalma
azokról az uj
különösen azok
kabbrol, a legu
nyit tudnék bes
en könyveimet, a
ja, annak miert
az Isten, ad an
vét s hordozza

Nem is
szik a toll. Azt